

Overpræsidenten) under Hensyn til den forpligtedes Kaar og andre Omstændigheder, der herved egne sig til at tages i Betragtning, hvad der skal ydes til de paagældendes Forsørgelse. Anser over Overøvrighedens Ansættelse afgøres af Justitsministeren", at i disse Familieforhold og disse Arbejdsanstaltsforhold er det i Virkeligheden Justitsministeren, som er rette Bærg; det maa derfor være mig forbeholdt at konferere med ham, hvis der skulde være noget at gøre i Anledning af disse Indvendinger, hvad jeg dog ikke antager, der vil være Anledning til paa det her specielt omhandlede Punkt. Jeg tror, det vil være rigtigt at følge Udvalget og ikke stemme for det ærede Medlems Forslag. Det 3dje Forslag af det ærede Medlem, til § 10, gaar ud paa, at i første Stykkes 3dje Linie efter „selv“ sættes „“, og Resten af Stykket udgaar. Det ærede Medlem vil ikke kunne forstaa dette Stykke. Hvad det ærede Medlem synes at kræve for dette Stykkes Vedkommende, er altsaa en Redaktionsændring, men jeg synes for øvrigt, at Stykket er forstaaeligt nok. Der staar ganske simpelt, at „den Hjælp, der af det offentlige ydes til en trængende, for hvis Vedkommende en anden ifølge de foregaaende Paragraffer er forpligtet til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, betragtes som oppebaaren af denne selv og medfører for ham selv de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger, for saa vidt han ikke er i Stand til at opfylde de ham paahvilende Forpligtelser overfor det offentlige eller modvillig har unddraget sig sin Forsørgelsespligt“. Det kan maasse siges, at dette ikke behøver at staa der (Afrydelse af Veth). Ja, det indrømmer jeg, det ærede Medlem kan have Ret i, at man ikke behøver at have dette Stykke, men det er dog ikke nogen Skade til, at det staar der. Hvorledes denne Redaktion er kommen ind, veed jeg ikke, men jeg antager, at den maasse er en Arv. Jeg kunde maasse for at blive færdig med det ærede Medlems Forslag med det samme omtale hans fjerde Forslag til § 12, skønt der først fra anden Side er et Vædringsforslag til § 11. Vædringsforslaget til § 12 gaar ud paa, at de Regler, som der er Tale om i den foregaaende Paragraf, kun skulle kunne gøres gældende paa den i Lovforslagets § 12 nævnte Maade gennem Fattigvæsenet, og det ærede Medlem mente, at det var rent galt, at de ogsaa skulde kunne gøres gældende af Familienmedlemmerne men der tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret. Det er netop Familieforpligtelsen, man har villet accentuere. Der er ingen Tvivl om, at det

hele ogsaa kan blive overført paa Fattigvæsenet, hvis vedkommende Familie henvender sig derom til Fattigvæsenet; men det vil jo være naturligt at give den til Familienmedlemmer, som have en vis løbbegrundet Ret til at faa af andre Medlemmer af Familien, hvad de behøve, for saa vidt disse ere i Stand til at yde dem det. Det er det, man har villet; der er ikke Spørgsmaal om, at vedkommende jo selv kan indtale sin Forpligtelse, men vil han ikke, kan Fattigvæsenet træde til, og saa indtræder den Forpligtelse, som der er Tale om i § 10. Udvalget har til § 11 stillet et Vædringsforslag, som jeg kan tiltræde. Vædringsforslaget til § 12 tiltræder jeg ogsaa; dermed ere vi færdige med dette Affnit. — Vædringsforslaget til § 13 kan jeg selvstaaelig ikke have noget at erindre mod. Derimod kommer jeg nu til Vædringsforslag Nr. 5 til § 14. Et Par ærede Medlemmer have allerede udtalt sig derimod. Foruden det, de have sagt, skal jeg tilføje nogle Bemærkninger. Jeg tillader mig at sige, at det ikke godt kan gaa an at vedtage dette Forslag. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der staar deri, at naar vedkommende Thyende flytter efter Overenskomst med Husbonden, skal Husbonden betale Løn, Koft og Logis for 8 Uger; men det gaar ikke an at sige, at man kan indgaa Overenskomst med en anden og saa omstøde Overenskomsten ved Lovregel. Har man sluttet en Overenskomst, saa afgør Overenskomsten, hvad der skal ske i vedkommende Forhold og, hvorledes det skal ordnes; det synes klart. Der er derved den Bemærkning at gøre foruden, hvad det ærede Medlem fra Viborg (Klein) sagde, nemlig at vedkommende Husbond blev bedre stillet, naar Thyendet gaar over til Fattigvæsenet, end naar det ikke gør det. Der er altsaa Opfordring til at se at saa Thyendet under Fattigvæsenet, og det kan umulig være rigtigt. Der faldt en Bemærkning fra et æret Medlem — jeg veed ikke, om det var Ordføreren — at dette egentlig var et Thyendespørgsmaal; det er rigtigt. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at naar man i Thyndeloven af 1854 har en Regel om 16 Skilling og 32 Skilling i disse Tilfælde mellem Husbond og Thyende, saa synes det mig lidet rimeligt i denne Lov at sætte en anden Sum, som ingenlunde adskiller sig meget fra den Sum, der staar i Thyndeloven. Jeg anser altsaa Vædringsforslaget for meget uheldigt, og jeg tror snarere, at man maa helt undlade at ordne dette Forhold paa denne Lov. Det behøves jo heller ikke. Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 16, der er stillet af et